

Недипъ юфенди въ рапортъ тъ си казова, че населението въ Батаќъ било всичко и всичко 1400 души. Такъвъ безочлива лъжа не е базана до сега отъ никого, дори и отъ Турчинъ. — Г-нъ Скайлъръ получи таја годишни листъ за даването на Батаќъ, и намѣри, че 1421 човѣкъ са платили даване за войска (беделъ). Това число, въ кои да є европейска държава, би показало юдно население отъ 15,000 души, а въ Турско отъ 8,000 до 10,000 души. Ми по тоя листъ зехми числото на населението, както въ Батаќъ така и въ Пештера.

Мисля, че Английският народъ, както и въобщите въ Европа, иматъ юдно съвсѣмъ криво понятие за Българети. На много място съмъ слушалъ за тѣхъ да ги иматъ за диващи, каквито са Индийци тъ въ Америка. Да си кажа правото, че и азъ самъ прѣди малко врѣме мислехъ същото за Българети. Почудихъ се, както ште се почудетъ и мнозина отъ читателити, кога се научатъ, че нѣма българско село безъ училиште. Ония училишта, што са останали непокътнати отъ турци, намиратъ се въ доста цѣвнало положение. Тиа училишта се поддържатъ отъ доброволно даванѣ, което си налагатъ сами помежду си; и за това нѣшто турската властъ нѣ само, че не ги подканя, нѣ и оште дори прави прѣчки на населението да се не просвѣщава.

Учените то въ тиа училишта є бесплатни, и всички, богати и сиромаси, се ползватъ равно отъ него. Рѣдко има българско дѣте, което да не знае да чете и да пише. Най-сетиѣ, населението въ България, което знае да чете и да пише є сравнително съ същтий размѣръ, както английското или французското. Ония народи, што мислятъ, че Българети са диващи, да ли иматъ понятие за тиа фактове?

Мислехъ си оште, че да изгорѣли юдно българско село, є същото като да са изгорѣли нѣколко колиби, които струватъ малко, и могатъ лесно да се направятъ изново. Но много се зачудихъ, кога видѣхъ, че повечето отъ тиа села са добре уредени паланки, съ здрави каменни къщи, че по всички села има голѣма частъ отъ населението да достигнало до юдно доста добро състояние и, че, нѣкои села не надатъ подолу отъ английските или отъ французските села. — Българети не са диващи, както мислятъ нѣкои, нѣ са народъ доста работенъ, индустрисленъ, честенъ, миренъ и образованъ. — А колкото за въстанието, то є било юдно слабо опитване въ 3—4 села, нѣ въ Батаќъ не є имало таъвъ нѣшто. Това се познава и отъ това, дѣто тукъ не є убитъ ни юдинъ турчинъ. Оште по-силно доказателство на това, дѣто и самата турска властъ припознава, че тукъ нѣма убитъ турчинъ и че селанети не са се опирали никакъ. — Когато Ахмедъ-ага обиколилъ селото съ бashi-бозуци и поискалъ да му се прѣдаде оръжието, селанети първень отрекли, нѣ послѣ казали, че могатъ да го прѣдадатъ, нѣ на редовната войска или на Т.-Пазарджикския гаймакаминъ.

Между това, Ахмедъ-ага отхвърлилъ прѣложението имъ, и налягълъ да си прѣдадатъ селанети оръжието нему и на бashi-бозуци му. Слѣдъ много колебание и прѣговори, искането на Ахмедъ-ага било испълнено. Не трѣбова да се мисли, че това оръжието є било пригответо отъ жителити за въстанието. То било просто оръжие, което тукъ всякай, и християнъ и турчинъ, носи свободно. — Какво є стапало слѣдъ прѣдаването на оръжието, ште се разбере най-добре, ако продължа да прикажа, онова, което видѣхъ вчера на онова място, дѣто бѣхъ слѣзъ въ главната улица. Народъ тъ бѣше се събрали около наасъ; той посочи